

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones uenerabilis magistri Nicolai de blony
decretoru[m] doctoris. capellani episcopi Bosnomensis.
ualde deseruientes populo. sed et clero utcu[m]q[ue]
docto eos digne legenti. predicanti. aut ...**

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 22. XI. 1494 - 1495

Dominica decimasexta post trinitat[is]. II Sermo. CXV

urn:nbn:de:hbz:466:1-31214

Dñica decimasexta post trinitatis

etia ideo nō esse stendū. ne detur occasio pa-
ganis reprehendendi nos merito. quia q̄s
apud dñm vivere dicim⁹ tanq̄ p̄ditos luge-
re nō debem⁹. Hibil c̄m p̄det verbis pro-
ferre et facitis destruere p̄itate. Necille.

Sed dices. Non possum con-
tinere a lacrimis sup morte amici. Rñdeo
Q̄x nō potes trinere exrū fac fm̄ s̄lūn;
sapientis dicens. Eccl. xxv. Dodiū plora
sup mortui. qm̄ requieunt. Et bis p̄z q̄li-
ter excessiuus fletus phibet. ppter vicu de-
speratōis. m̄ moderatus p̄mittit. ppter vi-
cū ingratiudinis ne eo noremur. Et ma-
pime stendū est sup bonis mortuis ex tri-
bus causis. Primo quia pauci boni viri et
viles sunt in ecclā militante. Sicut fecit
Aug⁹. q̄ sup bono sacerdote cū eius mo-
rem audiuit. fleuit. nō q̄ sibi aliquid de eo
timet. Et quia tales paucos habuit. Se-
cundo q̄ forsan aliqua secū purgāda dese-
rit q̄ p̄sentī totalit̄ nō coplanauerit. Ter-
tio ppter p̄siderationem naturalis misericordia
qua nos oportet. ppter p̄cū primi p̄entis
putrefacti et incinerari. Hic Thobias se-
peliēdo mortuos lugebat Thobie. ii. Pro-
pter qd̄ dī Eccl. vii. Delin⁹ est ire ad do-
mī iuctus q̄ ad domū p̄iū. In ea eīm fi-
nis oīm ammonet. Nos igit̄ p̄sideremus
plēte defunctū. q̄a morte subiit. attenden-
tes nos s̄lī moriētes. vnde vitā nostrā in
mēlī reformatōis moriamur mūdo et viua-
mus ipso. vt tandem ei conregnare valeam⁹.
Quod nobis prestare dignet pater et fili⁹.
esp̄sancrus. Amen.

Dominica decimasexta post trinitatis. II
Sermo. Q.XV

Hoilescens tibi di-
eo surge. Lu. vii. Inter erates hoīs
nulla p̄cīlosior credit q̄ adolescentia. co-
q̄ est vicina et prima lapsib⁹ omīnū vicioz⁹
vidit Ambrosius libro p̄mo de viduita
te. Unde dī Hen. viii. Hensus et cogita-
tio hūani cordis prona sunt in malum ab
adolescentia sua. Et iō r̄cte dī Eccl. xv. Ado-
lescentia et voluptas vana sunt. Et certe va-
na. quia multū instabilis est illa eras et fle-
bilis in differenter ad bonū et ad malū.
Vnde dicitur Proverbi⁹. xx. Tria sunt
m̄bi difficultia. et quartū penitus ignoro.
Nam aquile in celo. id est superbi in diui-

tis se extollentis. viam colubri in petra. i.
pauperis in austeritate thabescens. viaz-
nauis in medio maris. id est illi⁹ quez va-
na sollicitudo concurbat. et viam viri i adole-
scēntia sua. cum sc̄z vadit post cōcupiſcen-
tias suas. Hic est via peruersa et remota
a salute. que etiā est multū periculosa. q̄a
adolescentes q̄ iuxta viā suā gradū cū senue-
rit non discedit ab ea. vt dī Proverb. xxv.
Un̄ Anselm⁹ li. iii. de similitudinib⁹ cōpa-
rat eam cere molli. q̄ dum recipit ymaginē
sigilli. postq̄ indurat eam dimittere nō po-
test de facilī. Hic homo i senectute nō po-
terit de facilī curari a peccatis in adole-
scēntia cōsueris. Erat aut̄ Galerius li. vii. ca. v.
Tales sunt ab adolescentia bonis morib⁹
informandi. Nam vt dicit Chrysostomus
sup Mattheū Q̄mēlia. clit. Ita eras est
sicut terra nondū fructuosa. que si negligi-
tur. p̄ducit mītas spinas vicioz⁹. In signū
hūiū fm̄ quosdaz doctores famosos iste
adolescentis defuncus fuit in taliterate. ad-
significandū q̄ in hac erate matre hō inci-
pit peccare et a malis morib⁹ infici. Et iō
si adolescentes volūt bene et iuste in seniū
vivere debent bene et regulariter in ado-
lescentia discere. Nam iuxta sapientē Eccl.
xv. Que in inuenture tua non congrega-
sti quonodo in senectute inuenies. Hecel-
se est igit̄ super om̄ia adolescentibus vt
tunc incipiāt proficerē de virtute in vir-
tutē. Q̄ si forte fragilitate nature v̄l igno-
rāntia peccauerint. statim hm̄i p̄cā debē-
ta penitēcia studeant expiare. nec exspectet
nec differant in ulteriorē eratez. quia dicit
Grego. trac̄ans illud Job. Q̄s a eius im-
plebunt viēs adolescentie eius. et cuz eo i
puluere dormiet. Ubi lib. xv. Doral. ista
verbā exponēs dicit. Tenent praece cōsue-
tudines eum quem semel ceperūt. et quasi
quotidie duriores existunt. et cu eo in pulu-
ere dormient. quia non nisi cum eo fini-
untur. Nec ille. In signū hūiū legitur
dominus istum adolescentem in tali erate
fusciatissime a morte corporis vt immueret ta-
les exemplo suo per suos vicarios esse su-
scitandos. ita vt vniuersit̄ talium cōmīcito
peccauerint in tali erate dicatur. Adole-
scens tibi dico surge. s. propter p̄missa peri-
cula. In q̄b⁹ p̄bis saluator̄ excitat inuenitē
pigriciā et hortat. ymo p̄cipit ei festinā et ve-
loce p̄uerionē. significās cito esse surgēdū

Bb 5

a statu culpe et sperandū ad statū venie et gracie diuine ac per h̄ predictorib⁹ suis dat exemplū horādi et excitādi omes p̄tōres ad surgendū velociter de p̄tō sed tñ marime in pñti euangelio dat formā excitandi adolescentes et iuuenes lapsos ne in talib⁹ vicijs adolescentie ipoz vscz ad senū pdū rent ideo fidelis predictor debet sollicite monere tales ad statum bone vite et rectitudinez iusticie q̄mdui sunt in illa erate dīcendo exemplo christi Adolescentes tibi dico surge scz a statu pueritatis in quo erraueras et quasi mortu⁹ iacebas nihil boni operando Et quia hic ponitur verbum preceptiu⁹ scilicet dico per quod notatur q̄ eis aliqua sunt precipienda Unde si debet adolescentes bene informari aliqua sunt eis precauenda aliqua precipienda aliqua predicenda Et ideo adolescentibus sunt tria necessaria Primo em̄ sūt eis quedam scire necessaria que sunt ab eis precauēda que fugere debent ne cadant et moriantur morte culpe ne dicatur eis necessario post casum Surge Secundo sunt eis quedam imponēda que seruare et custodiare debet Quibus seruatis nō opus erit eis audire rectificatur eis Surge Tertio sunt eis quadam predicenda que timere debent ut a causa abstineant et sic nō audiant Adolescentes tibi dico surge

Dixi primo q̄ adolescentibus sunt aliqua p̄cauenda que fugere debent ne cadant et moriantur morte culpe Et sic mereantur audiēre Adolescentes tibi dico surge Huc autē tria ip̄s precauēda fuit Robertus holgorb super librū Sapientie caplo viii Primo enim precauere debent somnū torpēditatis ociositatis Hecudo viscum seu picem insufficientis societatis Tertio estuz presumētis tumiditatis De primo quo debent precauere somnū torpēditatis ociositatis Nā licet omnib⁹ statib⁹ periculostum sit oculum maxime tamē adolescentib⁹ eo q̄ illa erat est fundamentū totius erat Unde q̄ tūc dicit Hieronim⁹ Ep̄la xxvij In illa erate debet vsus sancte cōuersationis inoleſcere seu acquiri eo q̄ illi anni sunt oportuni ad instructionem in q̄b⁹ facile potest trahiri anim⁹ adolescentis ad voluntatē docentis Ideo q̄ tūc sectar⁹ oculum stultissim⁹ est Illa em̄ erat est sicut estas in qua debet germe

nare om̄ia bona semina et plantari sancta opera Unde sapiens p̄ulens patrib⁹ dīcti ccii xxx Curua cervicem eius in iuuenite Et vñ ca dicit Filii tibi sunt curua et a puericia Huc ergo erudiendi debet artificis et cōuenientib⁹ sui starib⁹ Unū fuit Johannem gallenf̄ in cōmūnīlo dīcti tertie p̄t̄ Di sunt nobiles eruditātē in operib⁹ que sunt nobilū et si indigant vivere in artificio erudiant in artificiis mechanicis sibi cōuenientib⁹ ut possint iustevi uere Unde de Constantino impatore legitur q̄ filias suas in arte retendi et nendi instruunt ut si necesse esset ex illis possentri uere Ante om̄ia aut̄ sunt informādū i fide et bonis morib⁹ purair Hugo de sacram̄tis li ii p̄t̄ ii c xii Narrat Lullius li ii de tusculanis q̄stionib⁹ q̄ quidam ligurgus nomine statuit leges q̄b⁹ p̄cipit ut adolescentes erudiantur veniendo currēdo et surēdo algendo estuando De q̄ Seneca p̄f̄ quēdo dicit Ep̄la xxxi q̄na in Sparta arcū dīcti tēdere In Germania vero battale studet vibrare In italia atē eq̄pare et cantere hostē p̄cutere Idem narrat Salutius li i de quadā gente cuius mos est eq̄pare faculari cursum cū equalib⁹ certare p̄cipue etiā illi q̄ habet regna puinciar̄ terrā rū ducatur ab infancia debet informari i studio frāz sicut p̄ de annis p̄cipibus Legit em̄ de P̄tholomeo q̄ continens fuit in libris Unde or̄de co q̄ septuaginta interptes vocavit ad interptādū sibi bibliā put habef li v de ciuitate dei et de doctrina xp̄iana ca iiiij De Alexandro etiā narrat Agellius li acīcaz noctū Nō p̄philiippus pater eius cūz gandio magno cum Aristoreli instruendū cōmisit Si enā re citat Alexāder neq̄ in li de natura et Seneca ep̄la xc Silt Nero habuit Senecā in m̄grīm Traian⁹ Blutbarcz De studio etiā Iulij li de vita cesar̄ multa narrātur et q̄ eius disciplina fundamentū fuit oīm impator̄ ut dīct Solin⁹ li i c v et li j ante finem Q̄ eo nullus legit velocim nullus sc̄p̄lit celerius ita ut simul dicaret quatuor ep̄las Idem p̄z de Theodosio ut recitat in plogo historie triptite De magno et sp̄cialiter bū Augustini de ciuitate dei q̄ m̄grī habuit Alquīnū q̄ eū docuit dyaleticā rhetorīcam et astronomiā Hec mis

¶ Dñica decimasexta post trinitatis

q̄ bene regebant subditos. quia ita illuminari fuerunt scientiis. Nam opus regimis non potest exerceri sine scientia in iudicando in principio. in belligerando. in lege cōdēda. Unde Seneca dicit Epistola. xciiij. Q̄cū sapientes dominabant tunc sunt auctū seculū. Et patet hoc. quia deus ab initio nūc cōnūst regimē populi nisi doctis et sapientib. quos aut per se docuit in spū. aut per alios. Unde primus Abrāhā rēctor sui populi fuit peritus in omni sapientia Egyptior̄. ut dicit Actuū. vii. Et si multiter Moyses et David. qui habuit scientiā sicut angelus dei. ut habeat. q̄. Regus cujus. Et Salomon nūbil peritie nisi sapientia. q̄. Regum. iii. Unde antiquit̄ dicti est q̄ retulitterat? est sicut asin? coronat? Da ter ergo q̄ multū p̄dest adolescentib non ovari in illa etate. sed studere que sunt vtilia. prona etate ipsoz. Sed ecce hodie verfa est res in contrariū. Pauci em̄ vel nulli nobiles aut p̄ncipes vel reges tradunt filios suos ad scientias liberales. ab adolescentia applicantes poti⁹ eos curiis in quibus quotidie ludit et insaniit. et sic inocio tempus expendit. Sed attendant tales quia tales ludi sunt multū p̄nciosi et noſci in quib⁹ est consumptio p̄nciosi temporis et insuetatio ad mala opera. videlicet ad detractiones. ad turpiloquia. ad pomparam. ad vanā gloriam. ad gulam. ad luxuriam. ad rapinā. ad om̄ez iniuriā. primorū et cōsumelā diuinā. Et ideo Eccl. xx. compa ranfequo iuueni ei indomito. q̄ dure vadit. Et si sic p̄mitit postea in seniūz nullo mō recti p̄rest. Unde Aристo. iij. Ethicor. q̄cap. dicit. Q̄ iuuenes sūr eniurie di legibus coactiūs. eo q̄ eis opa virtuosi ī se nō sunt delectabilia nisi ad ea cogant. Hic ut deducit idē phus. iij. Ethicor. cap. xviii. Et sicut idē phus ponit. iij. Rethorice. Iuuenes sunt faciliter p̄cupita. p̄sequētes. et faciliiter a p̄cupita defisiētes. et idō castigatōe indigent. Nā q̄ parit ēgē odiū filiū suum p̄uer. cuj. Referr. Plini⁹ q̄ accipiter pullos suos cū maturant extra nidū. picit. et alia sberat ne pigrescat. Hic adolescentes et tra nidū. p̄rie voluntatis sue est cōchiendus et alia discipline corrīgedus. Alioqñ sciat pater p̄ iniquitate filiū dissoluti veraciter se damnari. Sicut babes exemplū de Deli sacerdote. qui p̄ eo q̄ audiens filios suos

incōtinenter vinere eos leuiter tñ verbis increpatōis correxit sed verbēra nō adh̄buit. de sede corrūs miserabiliter fracto capite expirauit. Filij autem eius in bello fuerūt occisi. i. Regum. viii. Qualiter autē Romani decebant filios suos adolescentes pulchre narrat quidā expositoꝝ super Juvenalē li. Sature sūe dices. q̄ Roma ni disponebat actiōes suas p̄ singlōs dies q̄ summo mane om̄es simul auenerāt ad arcus triūphales. in q̄b antecelōres eoz depingebant cū arnis et caueulis q̄b deui cerat hostes suos. vt sic iuuenes vissis ill accenderent ad vtrē p̄ ymaginatōe gestoru. Deinde accesserunt templū Apollinis q̄erat dñs sapientia. Postea iudices ad forū senatorioꝝ ad capitoliū descēdebat. Judicēs ve causas tractarēt. senatorioꝝ ve cōmuniū vtilitati p̄sulerēt. et sic tps suum vscos ad horā nonā expendebat. Itē narrat Dacriobius p̄mo saturnaliū q̄ apud Romanos pueri nobiliū quada vrebant veste q̄ dicebat p̄terra. In q̄ ante pect⁹ descrebant q̄ndam aurēa fibula sicut monile. ad modum bulle q̄ natat sup aqua semirounda. Pretēta erat de purpura rubci coloris. vt pudore suenobilitatis a vicijs se subtraherent. et cordis ymaginē ante pectus porabant. vt se inuicē intuentes ira se fortis homines cogitarent si corde p̄tarēt. Dec Dacriobius.

¶ H̄cō iuuenes debēt p̄cauere viscum seu p̄cē inficiētis societatis. Nam et si valde p̄iculosa est familiaritas maloz om̄ib⁹. tñ magis adolescentib⁹. Quia. qd noua testa capiti unicerata sapit. Unde Alexander nō potuit carere morib⁹ Leonidis magistri sui. Similiter et vicijs. vt dicit Seneca et Hieronim⁹. Nec mirū. Amor em̄ est tante virtutis et transformat amante in amatū. et ei assimilat. p̄m Dionisium. viii. de diuinis nominib⁹. Et ideo phus. ix. Ethicorū dissuadet amicitiā pueror̄. Maxime autē debēt vitare familiaritatē maloz. Et conuerso adolescentes virgines familiaritatē viroꝝ. quia vtrōbiq̄ est periculuz. vt dicit Hieronim⁹. Non solū aurem familiaritatē fugere debent inuicem. sed nec de eis facere mentionē. quia talis memoria valde est p̄iculosa. et p̄ma via ad perīn qd generatur in cogitationē. Et ideo legitur de beato Arsenio q̄ orabat deū. vt aboleret nomen

eniusdam semine de memoria sua. licet illa optimo proposito ad eum accessisset ut oraret pro ea. Legitur etiam de quadam virginine que pro eo quod quidam in ea scandalizatus fuit. decem annis se asperitus hominum subtrahens in quadam sepulcro latuit dicens. Nolo scandalizare creaturam ad similitudinem dei faciam. ibi obiit. Ecce quanto pudicia istius virginis fuit in adolescentia.

Tertio precanere debent adolescentes etum presumptis timidisatis. Duo genera hominum sunt valde magne specie naturaliter. scilicet iuuenes et ebrios. Debent ergo vitare presumptiones. quia ipsa est mater iurgiorum. Et raro videbis iurgia nisi assue vel iuuenes vel ebrios. Hec unde prouenit adolescentibus hec presumptuscas quod non timent quecumque difficultas sed omnia faciliter depurant. Respondet secundum philosophum. qd Rethorice. qd huius triplex est causa. Primo. quia habent magnam et multam spem de futuro. eo quod credunt adhuc per longum tempus durare. et ideo in animo semper sperant se posse multa consequi. ex quo tempore habent multas. Unde aliqui sperant se futuros episcopos. Aliq magnos dominos. Et ira nolunt aliquid laborare. sed post modicum tempus cum iam maturantur et laborare verentur. vel studere vel sedere in loco aut plagas sustinere. libenter essent campanatores vel aliqui parui ministri. Secundo. qd habent multum de calore naturali. Et ideo cor in eis ampliatur. ex qua ampliatione tendunt in difficultas. Tertio ideo. quia nondum sunt experti difficultates et resistencias in factis suis. ideo sunt audaces ad temprandū omnia. Et ideo philosophus tertio Thopisicorum dicit. Nemo eligit duces iuuenes in bello. proper corū nimiam presumptuositatem. Ita tria si preauerit adolescentis non cadet. nec ei opus erit dicere ab aliquo. Adolescentis tibi dico surge. Et tandem de primo.

Dixi secundo qd adolescentes sunt quae dam imponenda que servare et custodire debent. Quibus seruatim non erit opus ei audire. Adolescentes tibi dico surge. Tria autem sunt eis imponenda. scilicet prompti

tudo obedientie. sanctitudo conscientie. et sollicitudo continentie. De primo scilicet quomodo debent habere propertitudinem obedientie. pater per Augustinum de duodecim abusib⁹ seculi. Ubi dicit quod tercius abusus gradus est adolescentis sine obedientia. Quomodo enim secundum ipsum in senectute sibi ministrari sperabit qui in adolescentia senioribus obedientiis erubere contineat. Unde et pro illo in prouerbio apud antiquos dictum est. qd fernos habere nequeat qui in iumento alijs servire nescit. Unde dicit Aristoteles octauo Ethicorum. qd amicitia inter senes et iuuenes est necessaria. Senibus quidem iras a iuuenibus seruatim. et iuuenibus ut non peccant. Hoc est. ut senioribus a peccatis preseruent. Nam timore sensi et reverentia solent iuuenes se a suis insolentibus refrenare. Hic dicit Job de se. xxix. capitulo. Vndebat me iuuenes et abscondebat. De ista obedientia iuuenum ad seniores dicit Valerius libro secundo capitulo primo. Qapud antiquos senectuti iumentis generaliter ita circumspectum honestez reddebatur. tanquam omnes seniores communis essent patres omnium iuniorum. Unde Iudicij. xiiij. dicitur. Sic enim iuuenes consueverunt facere. Bene dicit consueverunt. quia ista est optima consuetudo que fuit seruata ab inicio seculi. scilicet quia minor seruiebat maiori. Refert Hieronimus de obedientia cuiusdam adolescentis marci. quem cum abbas Siluanus ad se vocasset ea hora qua in quaterno scribebat. ille ad preceptum vocantis. litteram o quam inchoauerat ppter obedientiaz dimisi incompletaram. Humiliter refert de quodaz Iohanne beremita. quem cum Paulus abbas mittere vellere ad ciuitatem p necessarios. Ille se excusauit dicens. Pater leena dicitur esse in via. et vos me illuc dirigitis. Abbas vero estimas eum ioco se dixisse respondit. Si occurrerit tibi leena. alliga illam. Qui cu iter arripuisse occurrit sibi leena et irruit super eum. Ille vero accedes volute capere eam. sed illa auffugit. Qui p ea clamans dicit. Abbas mihi precepisti ut te adducam ad eum. et statim stetit. Ille autem alligans eam reuersus est dicens eam alligatum. Quod videns senex volens eam humiliaret tanto plus. dicit canē satum addupli-

Dñica decimasexta post trinitatis

id me. Sicut tu insensatus es ita et be/
fia tua, et soluens eam abire precepit.
Sed hodie versa est res in contrariū quan/
do non bonus non reuerentia non obediē/
tia defert senioribus ab adolescentibus
sed conumelia et omnis irreuerentia et de/
risio sicut cōqueritur Isaías. iij. Tumul/
tabitur puer contra senē et ignobilis cō/
tra nobilem. Et propter quod confusus
est totus ordo.

De secundo quod eis imponendū est.
Id licet sanctitudo conscientie patet. quia
adolescentes debent discere quō peccata
sua scirent circumstantiā diligenter discussa
integraliter et evidenter exprimere. quia
sufficiunt conscientia larga in iuuentute am/
plabatur in senectute sine mensura. Pro/
pter quod Ecclesiastici. vi. dicitur. Fili mi/
i iuuentute tua excipe doctrinā et vscq ad
caos iuuenies sapientiā. Et dicitur Ec/
clesiastici. xxi. Que in iuuentute tua non
congregasti quomodo iuuenies ea tene/
cere tua. Quasi dī. Nullo modo. Et ideo
multi sunt qui cum negligunt conscientiam
iuuenitatem postea in senectute dolendo cō/
queruntur lamenā. dicētes Proverbior. v.
Lur derelat̄ sū oēs disciplinā et increpa/
tionibus nō acquieuit cor meū. Quasi dī.
Haledictus ego sum qui non audiui vo/
cen doctiū me. et magistris meis nō in/
dinaui aurem meam. Et merito plangunt
tales postea in senectute qui noluerūt di/
scere in iuuentute, qā metrice dicit. Dam/
na fleo rerum. sed plus fleo damna dierū.
Vit poterit rebus succurrere nemo diebō.

F De tertio quod eis est imponen/
dūm, id sollicitudo continentie patet. Nā
magistri sollicitudinē debent habere ut cō/
tingentes sint. et maximam custodiā debet
habere in iuuentute a senioribus. eo qđ di/
citur in psalmo in persona cuiuslibet iuue/
nis de concupiscentiis carnalib⁹. Sepe p/
ugnauerūt me a iuuentute mea. Et quo
ad hoc necesse est ut sobrie nutritur et mo/
derate. Iuxta illud Boe. de disciplina sco/
lariū. Potius autē sit tenuis eiusdemq parci/
tas, qā sicut vīnū moderate sumptū acuit
ingeniū. ita immoderate sumptum pertur/
bat rationem intellectū ebrietat. memoriaz
eneruat et per consequēs obliuionē indu/
cit. Unde dicit. Procrubius libro ultimo
oblivio est comes ebrietatis. Et Senē

ca in epistola dicit. qđ est hilaris insania. Et
ut idem dicit epistola. It. Est voluntaria in/
sania. Hinc est qđ Hieronimus impossibi/
le reputat adolescentem delicatum posse
fieri castum. Dicit enim Epistola. cxxv. al/
legando apostolum. i. Corinthior. nono.
vbi de se sit. Lastigo inquis corpus meu⁹
et in seruitutem redigo. Hierog. apostol⁹
castigat corpus ut subiiciatur anime impe/
rio. quomodo adolescentis seruens cibis
de castitate securus est. Bene ergo dicit il/
le philosophus Cornutus. qđ fine cerere.
id est cibo et libero. id est. vīno frigereven?

Et apostolus Epheſ. quinto. Tolite in/
ebriari vīno in quo est luxuria. Ferrur de
philosopho Zenocrate prout ait Valerij
libro qđto. caplo. iij. qđ apud Athenas que
dam mulier spopondit iuuenib⁹ se posse
corrumpere eius temperantiam. Et nocte
veniens iuxta eum se deposituit. Que cum
non posset cum in aliquo flectere. adolesce/
tes qui secum pactum super hoc posuerūt
si eum sedutiss̄. precium reposcebant. Il/
la vero respondit. pignus posuisse cū eis
non de statura sed de homine. vocans ph/
ilosophū statuam propter immobilez eius
confinientiam. Et etiam magnū periculū
si nimis delicate et copiose nutriatur ado/
lescens. Quia vī ait Augustinus. ccj. li/
bro de ciuitate dei. Si pro viribus suis
alatur iuuenis fit ut in crescendo plus ca/
piat. et si modum sue capacitat̄ excedit
deficit anteq̄ crescat. De hoc pulcre Se/
neca libro secundo de ira dicit. Qđ vīnū ne/
gandū est talibus. vī ait Plato. nec cibis
implendi sunt. ne distendantur eoz cor/
poza. Nec ille.

Dixi tertio qđ adolescentibus
sunt aliqua predi/
cenda qđ timere debent ut a casu abstineant
et sic non audiant verbum terrible. Ad/
olescens tibi dico surge. Sunt autem eis
tria predicenda scilicet labilitas tempora/
lis iuuentutis. disformitas hyemalis senectu/
sis. et debilitas corporalis virtutis. De
primo patet. Nam solent adolescentes glo/
riari de fortitudine nimia. non aduerien/
tes qđm cito transibit. Quibus rāmen dici/
tur Isaie quadragesimo. Juuenes in infir/
mitate cadent. ideo predicenda est eis labi/
litas temporalis iuuentutis. quia forma
corporis qđntūcūq est magna cito transie

et arescit sicut flos vernalis. Unde Quidius libro secundo de arte amandi. Forma bonū fragile est qm̄q; accedit ad annos. Sit minor et spacio carpitur ipa suo. Nec violē semper nec florent lilia semper. Et riger annula spina relicta rosa. Et ribi iam venient rugae formosi capilli. Nam venient rugae que tibi corpus arent. Secundo predicanda est iumentibus deformitas byzantinā senectutis. de qua idem Quidius libro tertio de arte amandi scribit dicens. Venirent memores iam nunc estote senecte. Sic nullum tempus vobis abibit inters. Utendum est erat. cito pede labitur etas. Nec bona tam sequitur qm̄ bona prima fuit. Quo nam cito me miserū laxantur corpora rugis. Et perit in medio qui fuit ore color. Et ideo signanter dicit Ecclasiastes duodecimo. Memento creatoris qui in diebus iumentis tue antequam veniat tempus afflictionis tue. et appropinquent anni de quibus dices. non michi placent. Et Virgilinus in Bucolicis. Egloga secunda. O formose puer nimis nō crede colozi. Alba ligustra cadit vaccinia nigra leguntur. Vaccinia apud Virgilium sunt aliquando parui fructus nigri. Et sic loquitur hic. Aliquando vocantur flores qui dicuntur primule veris. Et sic loquitur in eadem Egloga dicens. Hollia luteola pingit vaccinia campos. Tertio predicanda est debilitas corporalis virtutis. Nam iuxta poetam. Multa circumueniunt incommoda senem. Unde Innocentius libro primo de utilitate humane conditionis capitulo nono dicit. describens incommoda huiusmodi. Si quis inquit ad se necrit processerit. cor eius affligitur. et capit coctitur. languet spiritus. et fetor anhelitus. facies rugatur. et statura curvatur. caligine oculi. et vacillant articuli. Nares effluunt et capilli defluunt. tremunt tactus. deperit actus. dentes putrescent. et aures sordescunt. Henc facile pronocatur et difficile reuocatur. et cito credit et difficile discredere. tenac et cupidus. tristis et querulus. velox ad loquendū. tardus ad audiendū. Laudat antiquos. et spernit modernos. vituperat presentia. et cōmendat præterita. suspirat et anticiptur. torpe et infirmatur. Nec ille. Ecce quanta miseria quam deberent bene aduertere adolescentes. vt ea non exoptent nec expectent. que cuī venerit omnia mala secū adducit. ita vt nemo sit qui eam non accuseret. vt dicitur. Lauta i omnibus stulticia inconstans ac peruersitas est q̄ omnes eam. vt adipiscantur exoptant sed tamen eandē adepti acusant. Et quo concludit finaliter q̄ licet omnes sumus vt esse intendimus senes si deus voluerit. nam hoc non est perfectiorū appetere absoluere. Et Robertus holgoth super librum Sapientie capitulo quarto. Et ratio est. quia talis appetit scđm ipm magis moveatur ex instinctu nature q̄z fidei. Quapropter nullus adolescentis se remittat ad huiusmodi eratē. que plena est incommodis et miserijs. et interdum depravatione voluntatis. Sicut illi senes fuerunt de quibus dicitur Danielis. viii. Qui Zusānam de turpitudine sollicitabant. De Salomonē quoq; legitur. iii. Regum vndeccc. Q̄ cuī esset senex depravatum est cor eius per mulieres. Ideo Psalmista petit dicens. Ne proicias me in tempore senectus. Ut autem de omnibus premissis adolescentis instruatur necesse est eum adherere seniori alicui. qui eum in morib; bonis instruat et a calu custodiat. cadentemq; amoneat vt resurgat. Pinc dicit Tullius adolescentes debent adiungi bonis et probatis simis quoq; consilio innitantur et vivantur. Et Ambrosius libro primo de interpolatione Job dicit. causam huius reddens. q̄ quia adolescentia magis ad vicem libidinosa esse consuetus et est ex se infirma in consilij. ideo maturis prepositis adiungi debet. vt eorum exemplo rucatur et ducatur ad bonū. Et de hoc idem latius prosequitur libro secundo de officijs. caplo. xviii. Q̄ cum fuerint adolescentes. facile casum portent entare et tandem consequebitur vitam eternam. Ad quā nos perducat dominus noster hieesus christus qui est benedictus in secula seculorū. Amen.

Domica decimaseptima post trinitatis. I
Sermo. QXVII

Sicut eu ac di
misit. Lu. xiiij. Sic die Aug. illi
de ope moachoz. Quirera ostendit